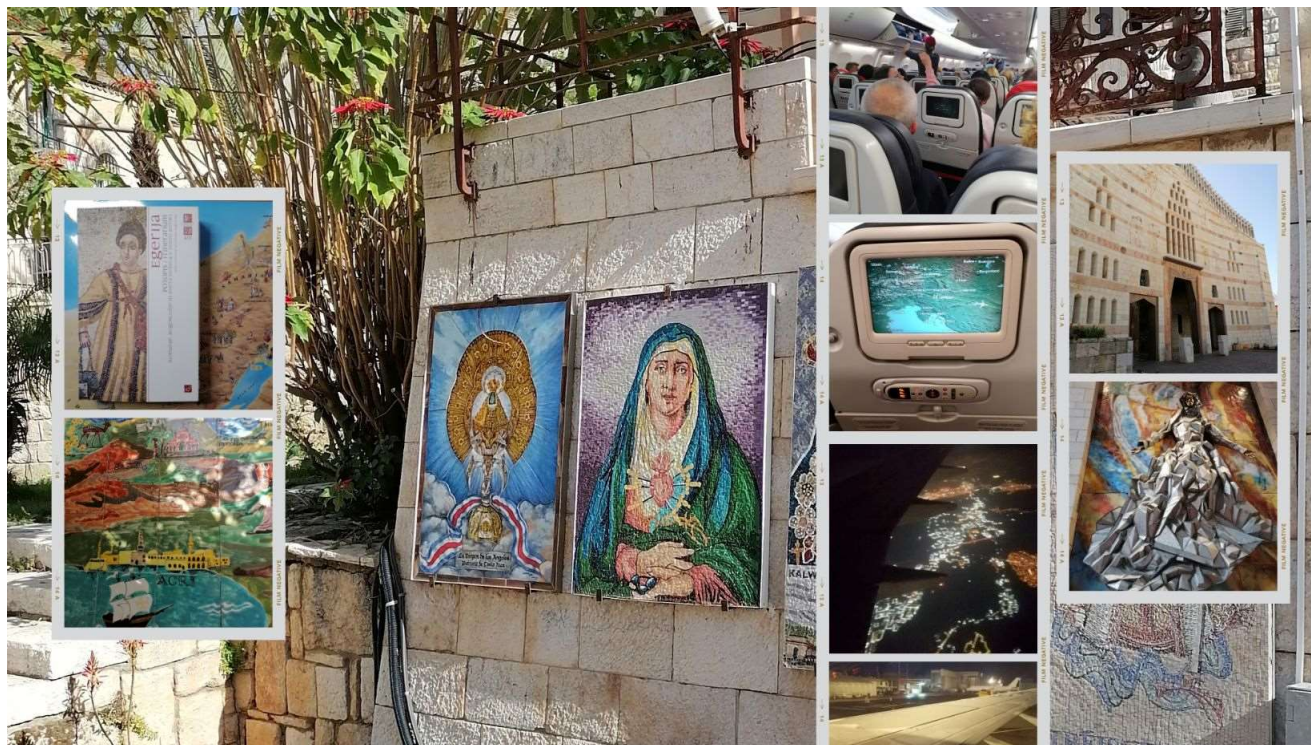

SVETA DEŽELA - POTOPIS Nazaret, Gora prepada in Gora Tabor

"Čeprav Bogu dolgujem hvaležnost za vse, še zlasti za toliko čudovitega, kar mi je nevredni in nezasluženi blagovolil nakloniti, da sem obhodila vse kraje, ki si jih ne zaslužim, pa se vendarle ne morem dovolj zahvaliti tudi vsem svetim možem, ki so me, nepomembno kot sem, blagovolili naklonjeno sprejeti v svojih samotiščih in me celo vodili po vseh krajih, po katerih sem jaz vedno spraševala na podlagi Svetega pisma." Egerija, Potopis 5.12

Moje življenje je običajno in zelo vsakdanje. Pa vendar sem se v teh dneh ponovno znašla na ulicah Nazareta, Kane, Betlehema, Jeruzalema ... Z bosimi nogami sem bredla po Galilejskem jezeru in počivala na obali Mrtvega morja. Zrla sem v reko Jordan in pobirala kamenčke v puščavi Qumran. Moja hvaležnost je velika. Izrazim jo lahko le z besedami neznane romarice Egerije, zapisane v njen potopisni dnevnik ob koncu 4. stoletja. Ko pregledujem svoje zapise se istočasno sprehajam po zgodovinski časovnici in gledam vse čase, ne samo mojega. Kontrasti so tako veliki, da ostajam brez besed, v mojem srcu se rojeva nova molitev...

15. 04. 2023 - 1. dan: Naše letalo vzleti iz Brnika ob 20:20h. Med poletom dobimo nadpovprečno okusen obrok - kuskus s paradižnikom, zelenjavo, dva piščančja medaljona, solatko, sladico, mini toplo žemljico z maslom, vodo, poper in sol, preliv za solato ter dišeč prtiček za brisanje rok. V molitvi se preselim v zgodovino. Pisalo se je leto 1096. Okoli 60.000 do 100.000 mož, žena in otrok; bogatih, revnih, kmetov in vitezov, se je tega leta peš iz Francije odpravilo na 4000 km dolgo pot. Njihov cilj: Jeruzalem. Hodili so 3 leta, premraženi, lačni, žejni. To je bil začetek križarskih vojn. Naša pot v Sveto deželo pa traja le nekaj ur.

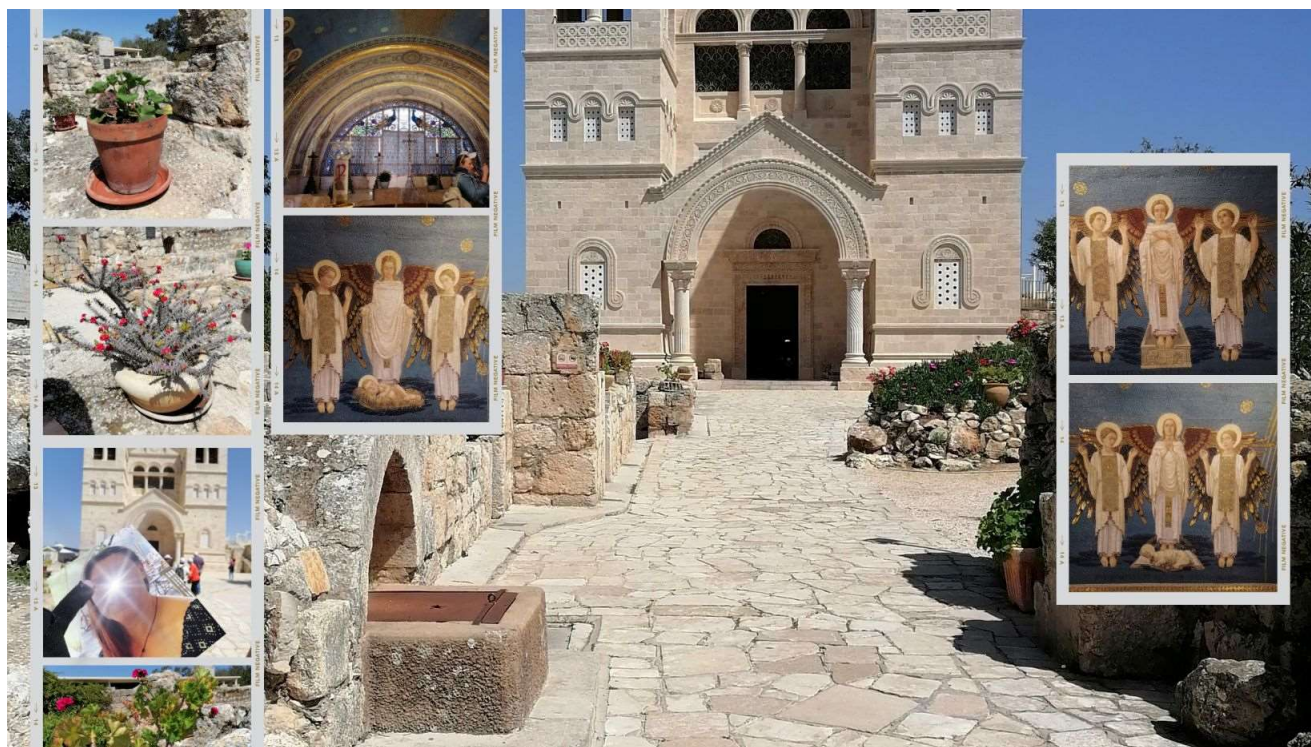
16. 04. 2023 - 2. dan: Danes je Bela nedelja. Naše letalo v zgodnjih jutranjih urah pristane v Tel Avivu. V Nazaret prispemo z avtobusom. Naše prenočišče: Casa Nova. Med ogledovanjem Bazilike Marijinega oznanjenja zapisujem katehezo vodnice, sestre Darjane Toman: "Tu je Bog našel človeka, ki je rekel "Da" Njegovi Volji. Na tem romanju odkrivamo, kdo je Bog, kdo sem jaz in tudi, kaj želi Bog meni dati. Besede delajo prostor. Besede kličejo Svetega Duha ... (ali pa ne)!" "Nočem biti zgolj turist!" si zapišem misel, ki odzvanja v meni kot odgovor. Sprehodimo se mimo Marijinega studenca. Da. Tu je živela Marija, naprej višje pa je živel Jožef. Eno oznanjenje je bilo dano Mariji in eno oznanjenje je bilo dano Jožefu. Ogledamo si še cerkev sv. Jožefa. Pred njo raste ogromen fikus, ki daje čudovito senco. Slikam ga.

Obiščemo sinagogo. Duhovnik Ivo Kožuh nam prebere Božjo besedo iz Svetega pisma - Iz 61. Z veliko naglico si zapisujem ključne besede, ko nam govori: "Jezus je bil maziljen, ko je bil oznanjen. Pri spočetju. Nato pri krstu.." Zapišem si tudi: "Blagovest oznanim ubogim, jetnikom prostost. ... da oznani leto Gospodove milosti. Jaz sem tisti. Danes se je to zgodilo. Besni ga vržejo ven iz sinagoge."

Povzpne se na **Goro prepada**, kamor so gnali Jezusa, da bi ga potisnili v prepad. Vživim se v tisti čas in poberem nekaj kamenčkov za spomin. Na tej gori prvič Bogu izročim prijateljico M.R., ki je pred nekaj meseci umrla za rakom. Njeno sliko ves čas nosim v nahrbtniku. Obljubila sem ji na smrtni postelji, da bova prepotovali Sveto deželo skupaj, ko bo ozdravela. Obiskali bova Ronit, ki živi pod Golanskim višavjem in je veterinarika. Rekla mi je: "Da". To so bile njene zadnje besede meni. Bog jo je potem vzel k sebi, jaz pa sem svojo obljubo želela izpolniti.

Odpravimo se na goro **Tabor**. "Dobro je, da smo tukaj," si zapišem besede naše vodnice. "V času stvarjenja Bog pravi: "Dobro je." Ko ustvari človeka pa Bog reče: "Prav dobro je". Na tem kraju poslušamo, kaj nam Bog govori." Zapisujem vse tiste besede, ki zapolnjujejo luknje mojega neznanja: "Šesti dan je Bog ustvaril človeka, šesti dan se je Jezus na gori pokazal v veličastvu. To se je zgodilo tukaj." Pred sveto mašo ponovno izročim Bogu mojo prijateljico M.R.

Ne znam povedati, kolikokrat sem se v zadnjih letih, v molitvi povzpela na Goro Tabor. Srčno pa sem si želela ponovno videti njen vrh in vse te, od sonca razbeljene kamne. Želela sem ponovno videti oltar in angele v mozaiku. Gora Tabor se je vame vtisnila na poseben način. Nosim jo s seboj, kamorkoli grem ... (nadaljevanje v naslednji številki Lista Prenova).

Mojca Erzar, predstavnik skupnosti Romar